

DOMSTOLENS DOM
av den 9 juli 1969*

I mål 5/69

har Oberlandesgericht i München till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Franz Völk, köpman, Kempten (Tyskland),

och

S.P.R.L. Éts J. Vervaecke, Bryssel.

Begäran avser tolkningen av artikel 85.1 i det nämnda fördraget.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden R. Lecourt, avdelningsordförandena A. Trabucchi och J. Mertens de Wilmars samt domarna A. M. Donner, W. Strauß (referent), R. Monaco och P. Pescatore,

generaladvokat: J. Gand,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

- 1 . Genom beslut av den 5 december 1968, som kom in till domstolens kansli den 28 januari 1969, har Oberlandesgericht i München, enligt artikel 177 i EEG-fördraget ställt frågan om man för att bestämma om ett tvistigt avtal träffas av förbudet i artikel 85.1 i EEG-fördraget skall beakta den marknads-

* Rättegångspråk: tyska.

andel som sökanden faktiskt har skaffat eller försökt skaffa sig i EEG:s medlemsstater, särskilt i Belgien och Luxemburg, som är det försäljningsområde där motparten har absolut skydd.

- 2 Även om domstolen inte är behörig att med stöd av artikel 177 a tillämpa fördragsbestämmelser i enskilda fall, får den dock utifrån hur beslutet om hänskjutande är avfattat härleda frågor som uteslutande hänför sig till tolkning av fördraget.
- 3 Den fråga som uppkommit avser avtal där en producent, som gett en återförsäljare ensamrätt till försäljningen av sina produkter i vissa länder inom den gemensamma marknaden, har förbundit sig att skydda återförsäljaren mot leveranser som kan verkställas i dessa länder av tredje man och har fått löfte av återförsäljaren att inte sälja konkurrerande produkter.
- 4 Frågan begränsar sig alltså till om man vid avgörandet av om sådana avtal träffas av förbudet i artikel 85.1 skall beakta den marknadsandel som upplåtaren innehar eller försöker skaffa sig inom det upplåtna området.
- 5 För att ett avtal skall anses kunna påverka handeln mellan medlemstater krävs att det med tillräcklig grad av sannolikhet, på grundval av rättsliga eller faktiska omständigheter, kan förutses att avtalet i fråga direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt kan inverka på handelsförhållandena mellan medlemstater, så att det kan komma att hindra förverkligandet av de mål som ställts upp om en gemensam marknad mellan staterna.
- 6 Förbudet i artikel 85.1 kan för övrigt endast tillämpas, om avtalet i fråga har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen inom den gemensamma marknaden.
- 7 Dessa villkor skall förstås mot bakgrund av de faktiska omständigheterna kring avtalet. Ett avtal kan följaktligen undgå att träffas av förbudet i artikel 85.1 om avtalet, med hänsyn till de berörda parternas svaga ställning på den relevanta produktmarknaden, endast obetydligt påverkar marknaden. Ett ensamåterförsäljaravtal kan alltså, till och med om det har absolut områdeskydd, undgå att träffas av förbudet i artikel 85.1, med hänsyn till de berörda parternas svaga ställning på den relevanta produktmarknaden inom det område som det absoluta skyddet avser.
- 8 De kostnader som har förorsakats Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

- 9 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid Oberlandesgericht i München utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

I målet har domstolen

beaktat rättegångshandlingarna,

hört referentens rapport,

hört det muntliga yttrandet från Europeiska gemenskapernas kommission,

hört generaladvokatens förslag till avgörande,

beaktat Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 85.1 och 177 i detta,

beaktat protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol, särskilt artikel 20 i denna, och

beaktat rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol.

Mot den bakgrunden och på ovan angivna grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående den fråga som genom ett beslut av den 5 december 1968 förts vidare av Oberlandesgericht i München – följande dom:

Ett ensamåterförsäljaravtal kan, till och med om det har absolut områdeskydd, undgå att träffas av förbudet i artikel 85.1, med hänsyn till de berörda parternas svaga ställning på den relevanta marknaden inom det område som det absoluta skyddet avser.

På detta sätt dömt av domstolen i Luxemburg den 9 juli 1969.

Lecourt

Trabucchi

Mertens de Wilmars

Donner

Strauß

Monaco

Pescatore

Domen avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 9 juli 1969.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

R. Lecourt
Ordförande